

Jednota křesťanů

Efezským 4:

- 1 Jako vězeň v Pánu vás tedy prosím, abyste svým životem dělali čest tomu povolání, které jste přijali.
- 2 Buďte vždy pokorní a mírní, trpělivě se navzájem snášejte v lásce
- 3 a **usilujte zachovávat jednotu Ducha, spojení poutem pokoje.**
- 4 Je jedno tělo a jeden Duch, jedna naděje, k níž jsme byli povoláni,
- 5 jeden Pán, jedna víra, jeden křest,
- 6 jeden Bůh a Otec všech, který je nade všechny a skrze všechny a ve všech.
- 7 Každému jednotlivému z nás byla dána milost podle míry Kristova obdarování.

Římanům 14:

- 1 Přijímejte ty, kdo jsou choulostiví ve víře, a to bez hádek o názorech.
- 2 Někdo věří, že smí jíst všechno, ale choulostivý jí jen zeleninu.
- 3 Kdo jí všechno, ať nepohrdá tím, kdo nejí, a kdo nejí, ať nesoudí toho, kdo jí - vždyť Bůh jej přijal!
- 4 **Kdo vůbec jsi, že soudíš cizího služebníka? Před svým vlastním pánem obstojí, či selže. A on obstojí - Pán jej dokáže podepřít!**
(o tom, zda)
- 5 Někdo si cení jednoho dne nad jiné, pro někoho je den jako den. Každý ať je přesvědčen o vlastním názoru.
- 6 **Kdo drží svátek, drží ho Pánu. Kdo jí, jí Pánu, neboť děkuje Bohu, a kdo nejí, nejí Pánu a děkuje Bohu.**
- 7 Nikdo z nás totiž nežije sám sobě a nikdo sám sobě neumírá.
- 8 Žijeme-li, žijeme Pánu; umíráme-li, umíráme Pánu. Ať už tedy žijeme či umíráme, patříme Pánu.
- 9 Vždyť proto Kristus zemřel a znovu ožil - aby byl Pánem živých i mrtvých.
- 10 **Proč tedy soudíš svého bratra? Anebo ty, proč pohrdáš svým bratrem? Všichni přece staneme na soudu před Božím trůnem.**
- 11 Jak je psáno: "Jakože jsem živ, praví Hospodin, každé koleno přede mnou poklekne a každý jazyk se vyzná Bohu."
- 12 Každý z nás tedy složí Bohu účet sám za sebe.
- 13 **Přestaňte proto soudit jedni druhé. Raději posud'te, jak bratra ničím neurazit a nepohoršit.**
- 14 Víam a v Pánu Ježíši mám naprostou jistotu, že nic není nečisté samo o sobě; pokud to však někdo má za nečisté, je to pro něj nečisté.
- 15 Trápí-li se tvůj bratr kvůli tomu, co jíš, pak už se neřídíš láskou. **Přestaň svým jídlem hubit člověka, za kterého zemřel Kristus!**
- 16 Ať se o tom, co je pro vás dobré, nemluví zle.
- 17 V Božím království přece nejde o jídlo a pití, ale **o spravedlnost, pokoj a radost v Duchu svatém.**
- 18 Kdo takto slouží Kristu, je milý Bohu a uznávaný lidmi.
- 19 Usilujme tedy o to, co vede k pokoji a vzájemnému budování.

Matouš 5:

- 21 Slýchali jste, že předkům bylo řečeno: 'Nezabíjej,' a kdokoli by někoho zabil, bude vydán soudu.
- 22 Já vám však říkám, že každý, kdo se hněvá na svého bratra, bude vydán soudu. Kdokoli by svému bratru řekl: '**Tupče!**' bude vydán veleradě, a kdokoli by mu řekl: '**Blázne!**' bude vydán pekelnému ohni.

Soudců 11:

- 30 Jiftách složil Hospodinu slib: "Vydáš-li mi Amónovce opravdu do rukou,
- 31 ten, kdo mi vyjde naproti z vrat mého domu, až se budu vracet v pokoji od Amónovců, bude patřit Hospodinu a toho obětují v zápalnou oběť."
- 32 Nato táhl Jiftách do boje proti Amónovcům a Hospodin mu je vydal do rukou.
- 33 Připravil jim zdrcující porážku mezi Aróerem a cestou do Minítu a až po Ábel-keramím, totiž dvaceti městům. Tak byli Amónovci před syny Izraele pokořeni.
- 34 Když přicházel Jiftách do Mistry ke svému domu, hle, vychází mu naproti s bubínky a s tancem **jeho dcera**. Měl jenom tu jedinou, kromě ní neměl syna ani dceru.
- 35 Jak ji uviděl, roztrhl své roucho a zvolal: "Ach, má dcero, **srazilas mě do prachu, uvrhla jsi mě do zkázy!** Zavázal jsem se svými ústy Hospodinu a nemohu to vzít zpět."
- 36 Ona mu odpověděla: "Můj otče, když ses svými ústy zavázal Hospodinu, učiň se mnou, co jsi vyřkl, za to, co Hospodin pro tebe učinil, abys mohl vykonat pomstu nad svými nepřáteli, nad Amónovci."

Zachovávat jednotu je práce. Bez víry v jediného Boha (zvláště v době postmoderny) nemožné. Ale my **jsme spojeni poutem pokoje**, který převyšuje každé pomyšlení, který není z tohoto světa a který jde za hranice tohoto světa.

Ř.

Mezi křesťany je mnoho rozdílů a denominací. I mezi námi v jednom sboru je mnoho rozdílů.

Jak se s tím vypořádat?

Moravští bratři: „V podstatném jednota, v nepodstatném svoboda, ve všem láska.“

Pavel ukazuje na hranici mezi podstatným a nepodstatným.

Varuje před zatracováním druhých z důvodů nepodstatných (den jak den, jídlo jako jídlo).

Vede k úctě, lásce, ne domýšlivosti.

Vede k důvěře v Boha, protože především na Bohu závisí život tvůj i život tvého bratra.

Proto si druhého bratra važ a hled', abys mu nebyl kamenem úrazu.

Mt.

Pán Ježíš nás vybízí ke stejné věci.

Říká, že kdo bratra označuje za tupce či blázna, zabíjí jej.

Znevažování druhých je Bohem posuzováno jako vážný problém, projev nelásky.

I z psychologického hlediska je posmívání a pohrdání závažný problém.

Sd.

Jiftách je příklad toho, že i velcí Boží muži mohou být v některých věcech totálně mimo.

Jiftácha jeho omyl stál život vlastní dcery.

Nebuďme nadutí a nemysleme si, že my víme všechno správně.

Pomůžte nám to v náhledu na druhé, kteří se chovají jinak než my.

Rozlišujme podstatné a nepodstatné.

Žehnejme a neproklínejme.

Usilujme zachovávat jednotu Ducha ne výlučností, ale větší důvěrou v Pána.

Probíhá **Týden modliteb za jednotu křesťanů**. Už od roku 1908. Je zaštitěn ERC.

Letošní text:

Skutky apoštolské 2:

42 Zůstávali v apoštolském **učení** a ve **společenství**, v **lámání chleba** a v **modlitbách**.

43 Všechny naplnila posvátná úcta a skrze apoštoly se dělo mnoho zázračných znamení.

44 Všichni věřící byli pospolu a měli všechno společně.

45 Prodávali pozemky a majetky a rozdělovali všem, jak kdo potřeboval.

46 Denně zůstávali svorně v chrámu a ve svých domech lámali chléb a dělili se o jídlo s radostí a upřímným srdcem.

47 Chválili Boha a všem lidem byli příjemní. Pán k nim pak denně přidával další záchráněné.

Dívá se na Jeruzalémskou církev v osmi myšlenkách.

1. raná církev **svědčila o pravdě neohroženě a s odvahou**, kterou potřebujeme i my
2. společenství shromážděné o Letnicích vyrostlo z **mnoha odlišných kořenů**
3. první ze základních znaků jednoty je **slovo Boží**, předávané učením apoštolů
4. dalším projevem jednoty je **sdílení** (společenství)
5. třetí znamení jednoty je **lámání chleba**, které nás sjednocuje v naději
6. čtvrtý projev jednoty je v tom, že spolu s církví v Jeruzalémě čerpáme sílu z času stráveného **v modlitbě**
7. jeruzalémská církev **radostně hlásá Vzkříšení** navzdory bolesti z kříže, který musí nést
8. jeruzalémské církve volají k širší **službě smíření**

V současné době působí v Jeruzalémě (asi 750 tisíc obyvatel) třináct církví s biskupskou službou:

Řecká **pravoslavná** církev, Latinská (**katolická**) církev, Arménská **apoštolská** církev, Syrská pravoslavná církev,

Koptská pravoslavná církev, Etiopská ortodoxní církev, Řecká katolická (melchitská) církev, Maronitská (katolická) církev, Syrská katolická církev, Arménská katolická církev, Chaldejská (katolická) církev, Evangelická **episkopální** církev a **Luterská** evangelická církev, a mnoho dalších církví nebo společenství: presbyteriáni, reformovaní, baptisté, evangelíci, letniční atd.

Celkem žije v Palestině a Izraeli (asi 7,5 mil obyvatel)

asi **150-200 tisíc** křesťanů, což představuje zhruba 2 % populace
a asi **4-5 tisíc** mesiánských Židů.

Modleme se za: Jeruzalémskou církev. Má to těžší než my v Mostě.
Jednotu církví.
Opravdovost následování.

Čiňme pokání z nadutosti.